

ÉVSZAKOK

Tikkad a szirom, délibáb dalol
üdül a hideg, forróság honol
A befülledt felhők, mint megannyi szobor
Csendesen időznek, míg a sors elsodor
S a légi porond mindinkább gazdag
Színpompás színészek lassan felriadnak
Párolog a derű, szilárdul a bánat
A hegynek a leve újra útnak árad
A csicsergő neszt a szél küldi tova
Csöndet elűzi, az égi áldás zaja
Piciny angyalok szárnyalnak az égen
Fagyos pehely szárnyuk békét hoz nékem
Néma vadonban, ropog a vidék
Szendereg a táj, a fény is kiég
Aroma röppen, mi kialudta álmát
Színes pacák kapnak sziromformát
Ébred az udvar, táncolnak a fák
S, egy üde huzat pengeti dallamát
Indul, mi lezárul, s lezárul mi indul,
A szezon mindig borul, végül újra tisztul.